

Ambrásy írta

Bpsten, 1910 jun. 21.

Igen tisztelt Tár! !

Nem kétszám azol köz, kitnek a
 dere nekés volna a tollhoz; nekem
 gondolatát, szívem érzését ki is tudom
 fejteni valamelyest. És csak restel-
 resem e pillanatban, mert ime: mi-
 kor legkedvesebb gondolatokat kellene
 kifejezni, dörög a tollam; s mikor félre
 ösztött peratömet, egy nagy lélek mélyre
 ismeretéből kellett volna rajzolást
 kellene kifejezni, alig bírok ure lenni
 szilusságnak.

Felérőgem se magam nevében

/.

gratulálunk Tanár Urnak életével
és népdékumához. Isten áldását,
boldogságát miszkermójának: az
európai országának, gloriábléru hit-
vészetét és apánk néző fiúnak.
Legyen e nap tanár urnak egy feledhe-
tellen ide emlékezés; nem fordulat,
nem változás. Csak éppen aznyi, hogy
a nagy férfiant egy perre megállíthat
beretái, kintényai, minden isme-
tősei szemordjál neki: „Kémcsel
hinkelül, nem-sel kánulul:
ma nagy a yeretül is dicső kőfium”
Isten áldja meg minden lépését minden
gondolatát, minden érsét.

A régi szeretettel és hűséggel

A Rubinji nő és felesége.

Az én várom megfelekedkereth valaminél.
A mi kicsi fiunkba is bele fogjuk
nevelni a hátat a szeresével Ta-
nas Ur irant. ^{El} Egészeségel, min-
den jól!

Tisztelettel, gratulál ujólag

Pudingine